

ESPERGÆRDE MUSIKFORENING

45. sæson 2024/25

Program nr 376

Mørdrup Kirke Søndag 10. November 2024

Til søndagens koncert kan Espergærde Musikforening præsentere et ensemble, vi har haft besøg af et par gange tidligere, nemlig Trio Vitruvi, men denne gang kommer de i en ny konstellation, idet trioen midlertidigt har skiftet ud på violinen og inviteret Teresa la Cour med i stedet for Niklas Walentin. Det har så medført ændringer i det oprindeligt planlagte program.

Program

Peteris Vasks (f. 1946)

Plainscapes

Dmitri Sjostakovitj (1906-1975)

Klavertrio nr. 2, e mol, Op. 67

- I. Andante
- II. Allegro con brio
- III. Largo
- IV. Allegretto

PAUSE

Johannes Brahms (1833-1897)

Klavertrio nr. 1, H-dur, Op. 8

- I: Allegro con brio
- II: Scherzo, Allegro molto
- III: Adagio
- IV: Allegro

Bemærk venligst, at ændringer i programmet kan forekomme

Trio Vitruvi har sit navn efter den romerske arkitekt og ingeniør, Marcus Vitruvius Pollio, hvis idéer om arkitektur og natur ledte frem til hans syn på menneskekroppen som den perfekte bygning. Hans navn er mest kendt fra Leonardo da Vincis tegning ”Den vitruvianske mand”. Trioen vandt både 1. prisen og publikumsprisen ved DR P2 Musiks Kammermusikkonkurrence i 2014 og blev af dommerne karakteriseret som *et helt ekstravagant ensemble*. *Trioen er sammensat af tre individuelle solister, som tilfører det kammermusikalske samspil en varme, en energi og et overskud, som sjældent ses og høres*. Trio Vitruvi er kendt for at tilføre det klassiske repertoire en sjældent hørt dybde og energi med mesterlig teknik og musikalsk integritet. I 2018 stiftede Trio Vitruvi balletkompagniet Kammerballetten med henblik på at give kammermusikken nye udfoldelsesmuligheder i samspil med moderne ballet. I 2024 kan Trio Vitruvi fejre 10 års jubilæum, og i den forbindelse udkommer deres nye album med musik af Schubert og Brahms her i efteråret.

Teresa la Cour, *violin*, er vokset op i kulturbyen Weimar, Tyskland. Efter endt uddannelse fra musikkonservatoriet i Lübeck, har Teresa siden bosat sig i Danmark og er efter mange år i DR Symfoniorkester nu koncertmester i Copenhagen Phil. Desuden plejer hun en international karriere som solist og kammermusiker. Særligt skal fremhæves hendes engagement i Henschel Quartett – den berømte og prisbelønnede strygekvartet, som inviteres til at

optræde i de fineste koncertsale verden over, men ofte spiller i Danmark også. Teresa la Cour har desuden flere gange brilleret som deltager i DR's Musikquiz.

Jacob la Cour, *cello*, har studeret hos Henrik Brendstrup på Det Jyske Musikkonservatorium, professor Claudio Bohorquez i Berlin og professor Tilmann Wick på Hochschule für Musik, Theater und Medien, Hannover. Han har været solocellist i European Union Youth Orchestra, og han har vundet mange priser. Hans cello er en Giovanni Battista Ruggeri, bygget i Cremona i 1700 og velvilligt stillet til rådighed af Augustinus Fonden. Også Jacob har været en hyppig deltager i DR's Musikquiz.

Alexander McKenzie, *piano*, er født i Danmark, men vokset op i Australien. I 2007 flyttede han tilbage til Danmark og studerede hos Amalie Malling på DKDM. Han spillede koncerter i Sydney allerede som 10-årig, og i Danmark har han været solist med flere af landets symfoniorkestre. Koncerterne har ført ham vidt omkring både i Danmark og resten af verden. Også han har vundet mange priser i konkurrencer og modtaget stipendier. I februar 2018 debuterede han fra DKDM's solistklasse. Alexander er sammen med Emma McKenzie daglige ledere af Kammerballetten, der jævnligt optræder på Takkeloftet på Operaen, med musikledsagelse af Trio Vitruvi. For tiden kan man høre Alexander på P2, hvor han sammen med ven og balletdanser Alban Lendorf spiller musik, som har stor betydning for dem.

Peteris Vasks (f.1946) er født i Letland. Han studerede komposition på konservatoriet i Vilnius i Litauen, og hans værker blev kendt uden for de baltiske lande via violinisten Gidon Kremer. Han er nu kendt som en af de mest indflydelsesrige og roste nulevende europæiske komponister. Han var i starten meget præget af komponister som Lutoslawski, Penderecki og Crump, senere har han brugt inspiration fra både den lettiske folkemusik og fra naturen i sine værker. Hans stil er klar og lettilgængelig med solide harmonier. "Plainscapes" er bygget op af tre vokaliser adskilt af små mellemspill, en diatonisk meditativ komposition, som er piano næsten hele vejen igennem lige til slutningen, hvor et crescendo fører til klimaks - naturens opvågning.

Sjostakovitj arbejdede hele sin karriere under det kommunistiske styre, og han kæmpede konstant med et regime, der ikke forstod hans musik. Klavertrioen er skrevet i 1944, og er dedikeret til en meget nær ven, der døde mens Sjostakovitj arbejdede med værket, men den er også til minde om alle de døde i krigen i Sovjet. Især er den tilegnet alle jøder, der omkom i rædselslejrene, hvilket fremgår af finalen, hvor han benytter sig af jødiske temaer. 1. sats indledes med en høj og uhyggelig tone i celloen, der går over i en langsom og sørgelig melodi, som gentages i violinens og klaverets dybe og dystre toner. Tempoet øges, men der er en fornemmelse af vrede og trods overfor opgivelse og dysterhed. Selv da scherzo-satsen går over i dur, er der ingen lettelse at spore. Og til sidst slutter trioen i en grotesk spøgelsesagtig dans til klezmer-agtige toner i violin og cello.

Brahms skrev den første klavertrio i 1854, men gennemreviderede den 35 år senere, så den fremstod strammere og kortere. Man kan sige, at den ældre erfarne komponist hjalp den unge uerfarne med at skrive – et mesterværk! Brahms var meget kritisk over for egne værker og destruerede rigtig mange af dem, hvis han følte de ikke fungerede, men det er heldigvis ikke blevet denne trios skæbne. Den bliver i den nye form en sammensmeltning af det bedste hos den unge og den gamle Brahms. Begge udgaver eksisterer den dag i dag, men det er stort set altid den nye version, der opføres.

Trioen er, som Brahms andre klavertrioer, i 4 satser hvilket giver den et symfonisk præg. 1. sats er i sonateform, den begynder med et tema i cello og klaverstemmen og arbejder sig op i intensitet. 2.satsen er en scherzo, hvor han kombinerer fine passager med voldsomme udbrud. 3. sats starter med et tema, hvor klaveret sætter ind med en række luftige akkorder, afbrudt af en vemodig mol-melodi hos celloen. Finalen er intens i tempo, med punkterede rytmer og ungdommelig turbulens.

Lisbeth Ringsholt

Espergærde Musikforening bidrager til [Dansk Ornitologisk Forenings Klima- og Biodiversitets-fond](#) og [Elsinore 2032](#) og nyder værdifuld støtte fra [E.I.F.s venner](#) samt fra [Statens Kunstfond](#) og [Solistforeningen af 1921](#)